

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zlataru
Stalna služba u Zaboku
Zabok, Matije Gupca 22

Poslovni broj Pn-52/2023.-61.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sutkinji Karolini Balen, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja 1. Marijana Jakuša – Mejarca iz Pustodola Orehovičkog 71 a, Pustodol Orehovički, OIB: 02891111079 i 2. Jakuš – Mejarec d.o.o. iz Pustodola Orehovičkog 71 a, Pustodol Orehovički, OIB: 50634212043, koje zastupa punomoćnica Blaženka Musulin, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Adriatic osiguranja d.d. iz Zagreba, Listopadska ulica 2, Zagreb, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Štih i dr. odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grgić i partneri iz Zagreba, radi naknade štete, nakon 22. rujna 2026. zaključene javne glavne rasprave u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Gabrijela Domagoja Žibrega i punomoćnice tuženika, na ročištu za objavu odluke 8. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, isplatiti 2. tužitelju Jakuš-Mejarec d.o.o., Pustodol Orehovički, Pustodol Orehovički 71 a, OIB: 50634212043 s naslova naknade imovinske štete iznos od 2.373,61 EUR sa zateznom kamatom i to na:
- iznos od 1.680,13 EUR od dana 01.10.2020.,
 - iznos od 693,48 EUR od dana 01.10.2020.,
- po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotna poena, sve u roku 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 2. tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, isplatiti 2. tužitelju Jakuš-Mejarec d.o.o., Pustodol Orehovički, Pustodol Orehovički 71 a, OIB: 50634212043 s naslova naknade imovinske štete iznos od 5.771,69 EUR sa zateznom kamatom i to na:

- iznos od 2.965,17 EUR od dana 1. listopada 2020.,
- iznos od 2.806,52 EUR od dana 1. listopada 2020.

po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotna poena, u roku 15 dana".

III. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 1. tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, isplatiti 1. tužitelju Marijanu Jakušu Mejarecu iz Pustodola Orehovičkog, Pustodol Orehovički 71 a, OIB: 02891111079, na ime naknade štete iznos od 530,89 EUR / 4.000,00 kn sa tijekom zateznih kamata od dana podnošenja tužbe 20. srpnja 2023. pa do isplate, po stopi po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku 15 dana."

r i j e š i o j e

IV. Odbija se tuženikov prigovor stvarne nenadležnosti ovoga suda.

V. Nalaže se 1. tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 875,00 EUR sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude 8. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 15 dana.

- VI. Nalaže se tuženiku nadoknaditi 2. tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.746,08 EUR sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude 8. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji su u tužbi naveli da se dana 21. srpnja 2020. dogodila prometna nezgoda u Brestovcu Orehovičkom kod kbr. 20, na raskrižju županijske ceste broj 2164 i nerazvrstane ceste kojom prilikom je oštećeno teretno vozilo registarske oznake KR 2001-JM u vlasništvu 2. tužitelja. Vozilom je upravljao 1. tužitelj i to županijskom cestom kada mu je na raskrižju s nerazvrstanom cestom prednost oduzelo vozilo registarske oznake KR 419-JH kojim je upravljala Antonija Gregurić, koje vozilo je bilo osigurano kod tuženika.

1.1. Na vozilu u vlasništvu 2. tužitelja nastala je šteta, koja je prijavljena tuženiku. Tuženik je zahtjev otklonio. 2. tužitelj je o vlastitom trošku popravio nastalu imovinsku štetu na vozilu te od tuženika traži naknadu imovinske štete u iznosu od 4.645,30 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od dana popravka 1. listopada 2020.

1.2. Zbog zadobivenih ozljeda 1. tužitelj je pretrpio fizičke boli uslijed udarca i šok i strah za vlastiti život, zdravlje, sigurnost i materijalnu egzistenciju. Zatražio je naknadu štete zbog povrede prava osobnosti iz čl. 19. Zakona o obveznim odnosima po kriteriju pretrpljenih fizičkih bolova u iznosu od 2.000,00 kn i po kriteriju pretrpljenog straha u iznosu od 2.000,00 kn, odnosno ukupno 4.000,00 kn ili 530,89 EUR.

1.3. Oštećeno vozilo tužitelju je neophodno za obavljanje djelatnosti društva čiji je vlasnik kojom osigurava životne potrebe svoje obitelji i svojih radnika. Predmetno vozilo je koristio za obavljanje svojih poslovnih djelatnosti. Zbog predmetne prometne nesreće vozilo 2. tužitelja nije bilo sposobno za korištenje od 21. srpnja 2020. do dana popravka 1. listopada 2020. Prosječna mjesečna neto zarada 2. tužitelja prije štetnog događaja po kamionu iznosila je oko 1.750,00 EUR što znači da je pretrpio štetu na ime izmakle koristi koju je mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom u iznosu od 3.500,00 EUR koji iznos je zatražio od tuženika sa zateznom kamatom od 1. listopada 2020.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu priznao da se dana 21. srpnja 2020. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo registarske oznake KR 419-JH za koje je vlasnik u trenutku nezgode imao kod tuženika zaključen ugovor o osiguranju od

automobilske odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog tjelesne ozljede, smrti, narušavanja zdravlja i uništenja ili oštećenja stvari. Istaknuo je prigovor zastare tražbine. Osporio je odgovornost svog osiguranika i istaknuo prigovor isključive odgovornosti tužitelja za nastanak predmetne nezgode budući isti nije poštovao pravilo desne strane te je posljedično oduzeo prednost prolaska osiguraniku tuženika. Podredno je istaknuo prigovor isključive krivnje treće osobe Općine Bedekovčina kao odgovorne za održavanje prometnice na mjestu nezgode. Osporio je visinu štete na vozilu u vlasništvu 2. tužitelja i zatraženi tijekom zakonskih zateznih kamata. Osporio je i dio zahtjeva s osnova gubitka zarade jer isto ničim ne dokazuje. Osporio je da bi 1. tužitelj u predmetnoj nezgodi zadobio tjelesne ozljede. Predložio je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu parničnog troška tuženiku.

2.1. Tuženik je naknadno istaknuo prigovor stvarne nenadležnosti ovoga suda jer se radi o sporu koji spada u nadležnost trgovačkog suda jer je 2. tužitelj pravna osoba.

2.2. Iz izvida štete proizlazi da je za popravak vozila bilo potrebno 3 radna sata te tuženik ne može odgovarati za period koji ne predstavlja stvarnu štetu 2. tužitelju. Ističe i podatak iz potvrde Ministarstva unutarnjih poslova o šteti na vozilu 2. tužitelja u iznosu od 3.000,00 kn. Troškovi popravka vozila naknađuju se u svoti u kojoj su nastali, a 2. tužitelju ne pripada trošak PDV-a na cijenu dijelova i radova potrebnih za popravak vozila jer nije dokazao da mu je nastala šteta u tom dijelu odnosno da je platio popravak vozila i trošak PDV-a. Ako je popravak izvršen temeljem računa, tada pravna osoba ima pravo na odbitak PDV-a. Iz spisa nije vidljivo koje konkretne poslove je 2. tužitelj obavljao prije predmetne nezgode, a koje poslove, u kojem vremenu i temeljem kojeg osnova je trebao obaviti u spornom razdoblju s oštećenim vozilom. Nije vidljivo ima li tužitelj u vlasništvu drugo vozilo s kojim je mogao obavljati predmetne poslove, je li mogao koristiti zamjensko vozilo i sl. Troškovi koji nastaju neovisno o tome dogodi li se štetni događaj ili ne, ne mogu se smatrati štetom. Osporio je uzročnu vezu između predmetnog štetnog događaja i potrebe korištenja vozila kroz utuženi period u poslovne svrhe jer nije dokazano da je vozilo bilo na popravku i da se nije moglo koristiti, a nakon štetnog događaja bilo je u pokretnom stanju. Za priznavanje prava na naknadu štete s naslova izgubljene zarade nije dovoljno postojanje mogućnosti ostvarivanja dobiti, već je na strani oštećenika potrebno uz namjeru ostvarivanja koristi, postojanje objektivne vjerojatnosti ostvarivanja te dobiti.

3. Tužitelji su tijekom postupka na glavnoj raspravi 22. rujna 2026. u konačnom obliku precizirali tužbeni zahtjev na način kao u izreci u skladu s nalazom i mišljenjem prometnog vještaka i istog uskladili sukladno Zakonu o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22).

4. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u presudu ovoga suda poslovni broj Pp P-954/2020 od 7. svibnja 2021. na str. 6-11 spisa, u izvid štete na str. 12 spisa, u prometnu dozvolu na str. 13-14 spisa, u izvadak iz sudskog registra na str. 15 spisa, u izlist fotografija na str. 16 do 32 spisa, u izvadak iz knjige IRA na str. 57-70 spisa, u izjavu Lacuna d.o.o. na str. 71 te u izjavu o popravku vozila na str. 72, pročitao dopis Županijske uprave za ceste Krapinsko-zagorske županije na str. 87 spisa, saslušao tužitelja u svrhu dokazivanja te svjedoke Mladena Hercega, Antoniju Gregurić, Emu

Topolovec, izvršio uvid u preslik spisa Postaje prometne policije Krapina, pročitao zapisnik o očevidu od 11. prosinca 2024. te nalaz i mišljenje vještaka dipl. ing. Igora Jakoplića, saslušao prometnog vještaka na glavnoj raspravi od 9. rujna 2025., pročitao nalaz i mišljenje financijskog vještaka Centra za financijska vještačenja d.o.o. s priložima, saslušao predstavnicu trgovačkog društva Petru Blašković na glavnoj raspravi radi usmenog obrazloženja nalaza i mišljenja financijskog vještaka, saslušao svjedoka Josipa Haraminu te izvršio uvid u cjelokupni spis ovoga suda, prekršajnog odjela, poslovni broj Pp P-954/2020.

4.1. Od ostalih dokaznih prijedloga stranke su odustale.

4.2. Prigovor stvarne nenadležnosti ovoga suda nije osnovan jer ga je tuženik podnio nakon upuštanja u raspravljanje i dostave odgovora na tužbu te po čl. 17. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu ZPP-a) u slučaju prigovora tuženika o stvarnoj nenadležnosti, sud se može oglasiti stvarno nenadležnim samo ako je tuženik taj prigovor podnio najkasnije do upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari. Također se po čl. 17. st. 1. ZPP-a sud može po službenoj dužnosti oglasiti stvarno nenadležnim najkasnije do upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari. Pritom je bitna činjenica da se u ovom predmetu ne radi o sporu o kojem uvijek sude općinski sudovi (čl. 34. st. 1. ZPP-a).

4.3. Tuženik se nakon preciziranja tužiteljevog zahtjeva u skladu s rezultatima provedenih vještačenja usprotivio smanjenju tužbenog zahtjeva.

4.4. Prema shvaćanju Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. travnja 2021., smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe iz čl. 193. ZPP-a. Kad su tužitelji snizili tužbeni zahtjev, a nakon što se tuženik upustio u raspravljanje, navedeno sniženje predstavlja povlačenje dijela zahtjeva pa do primjene dolazi čl. 193. ZPP koja govori o povlačenju tužbe. Kako se tuženik nije suglasio s povlačenjem dijela tužbe, to je sud odlučivao o cijelom zahtjevu, onako kako je isti prvotno postavljen, a prije sniženja istoga od strane tužitelja.

5. Temeljem čl. 8. ZPP-a sud je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, utvrdio da je tužbeni zahtjev 1. tužitelja neosnovan, dok je tužbeni zahtjev 2. tužitelja djelomično osnovan.

6. U ovom je predmetu bila sporna odgovornost, uzročno-posljedična veza predmetnog štetnog događaja i štete, visina cjelokupnog tužbenog zahtjeva te početak tijeka zatraženih zakonskih zateznih kamata na neimovinsku odnosno imovinsku štetu.

6.1. U konkretnom slučaju radi se o sudaru motornih vozila u pokretu te je mjerodavno pravo čl. 1072. st. 1.-3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, u daljnjem tekstu: ZOO) te se za razrješenje međusobnih odnosa stranaka primjenjuju pravila o odgovornosti po osnovi krivnje (čl. 1045. st. 1. i čl. 1049. ZOO-a).

6.2. Nije bila sporna činjenica da su se tužitelji obratili tuženiku s odštetnim zahtjevom prije podnošenja ove tužbe od 28. srpnja 2020. te da je tuženik otklonio takav zahtjev.

7. Svjedok Mladen Herceg je iskazao da o samoj prometnoj nezgodi ne zna ništa, ali mu je vlasnik teretnog vozila (kamiona) marke Renault - Jakuš Mejarec dovezao to vozilo radi popravka jer je bio oštećen njegov prednji dio i to branik, maska, desna stepenica za ulazak u kamion te je bila savinuta i nekakva osovina ispod branika. Zbog protoka vremena ne može se sjetiti svih oštećenja, a čini se da je bila i oštećena desna lampa koja je bila puknuta. Prišli su nabavci potrebnih dijelova za zamjenu tako da je vozilo stajalo kod njih na popravku nekih 2-3 mjeseca. Tužitelj mu je u nekoliko navrata plaćao popravak tj. kako su dijelovi dolazili, tako mu je on to plaćao. Jedan dio gotovinski, a drugi dio preko računa. Popravak tog vozila je sveukupno s nabavkom dijelova i s uloženim radom iznosio oko 35.000,00 kuna. Nije obavijestio tužitelja o očekivanoj duljini popravka vozila jer je sve zavisilo od toga kada će naručeni dijelovi stići te je on rekao tužitelju da će oni svoj popravak i vrijeme popravka ubrzati nakon što dijelovi stignu, a radi se o teretnom vozilu za koje se dijelovi dulje čekaju od narudžbi. Tužitelj mu je rekao da mu je vozilo potrebno za posao i da mu je potrebno što prije popraviti to vozilo. Ne sjeća se koliko je sati rada bilo potrebno za popravak tog vozila. Kad se dogodila prometna nezgoda, tužitelj ga je pozvao k njemu u dvorište, kako bih vizualnim pregledom utvrdio koje dijelove je potrebno naručiti radi popravka. Drugi ili treći dan nakon pozivanja tužitelja došao je k njemu i popisao sve što je od dijelova bilo potrebno naručiti. Kad je iste dijelove i dobio, tada je tužitelj dovezao svoje teretno vozilo k njemu u radionicu. Naime, radi se o velikom vozilu koje zauzima dosta prostora pa dok na njemu ne započnu radovi smeta ostalim automobilima koji se nalaze u krugu radionice. Kada su skinuli branik, utvrdili su i naknadna oštećenja koja samim vizualnim pregledom nisu mogli utvrditi te su onda naknadno pristupili i narudžbi tih dijelova tako da je sve to skupa potrajalo. Inače je njegova radionica udaljena od mjesta stanovanja tužitelja najviše 10 km. Ovakav prethodno opisani način popravka vozila je potpuno uobičajen. Od ranije poznaje tužitelja i popravljao je odnosno lakirao i njegov drugi automobil odnosno kombi. Lanjske godine je lakirao lijeva vrata na tom kamionu, nezavisno od ove prometne nezgode. Za popravak ovog vozila je jednim dijelom tužitelju izdao račune, a nešto je platio u gotovini.

8. Svjedokinja Antonija Gregurić je iskazala da je bila sudionik te nezgode koja se dogodila 2020. godine i sjeća se da je vozila po sporednoj cesti, a dan je bio sunčan i blještalo je sunce. Bio je i visoki kukuruz tako da nije imala dobar pregled na glavnu cestu, a po kojoj glavnoj cesti se kretao tužitelj ususret njoj. Prilikom uključivanja na tu glavnu cestu sudarila se s tužiteljem koji je dolazio njoj s lijeve strane, time da je pri uključivanju na tu glavnu cestu skretala ulijevo i bilo je potrebno prijeći preko kolničkog traka radi uključivanja na glavnu cestu. Njezin automobil je imao oštećenja s prve lijeve bočne strane, a tužiteljev s prednje strane. Tužitelj se vozio u kamionu. Na cesti kojom je prilazila glavnoj cesti nije postojao nikakav znak koji bi upućivao na to tko ima prednost. Ne zna je li kasnije kakav znak bio postavljen jer se više tom cestom nije vozila. Inače rijetko je i prije prolazila tom cestom.

9. Svjedokinja Ema Topolovec je iskazala da je bila suvozač u automobilu kojim je upravljala Antonija Gregurić i o samom štetom događaju baš i ne zna mnogo, jer kao

suvozač nije pratila prometnu situaciju nego je bila na mobitelu. Sudar je vidjela kad je sve već bilo gotovo. Ne sjeća se točno je li Antonija svojim vozilom vozeći se tom sporednom cestom pri uključivanju na glavnu cestu, stala sa vozilom ili samo usporila. Zna da je bio posađen kukuruz do ceste i priječilo sam vidik prilikom uključivanja u promet na tu glavnu cestu. Ranije je tamo postojao prometni znak "Stop", ali u vrijeme prometne nezgode tamo nije bio jer ga je vjerojatno netko maknuo. Zna da sada isto tamo postoji taj znak Stop jer živi u neposrednoj blizini tako da se često vozi tom cestom. Ona se po toj cesti vozi vrlo često jer tamo živi tako da je i prije te nezgode često prolazila tom cestom.

10. Tužitelj Marijan Jakuš – Mejarec je iskazao da je vozio svoj kamion iz pravca Bedekovčine prema Orehovici, a obzirom je cesta zavojita i nema baš neke mogućnosti brze vožnje kamionom, tako da se kretao nekih 30 km/h. Vidio je u daljini nekakvo svjetlucanje iza kukuruza i još je malo smanjio brzinu kočenjem, ali je vozačica tog vozila odjednom samo izletjela pod njegov kamion iako se on probao izmaknuti prema lijevo i izbjeći udarac, ali u tome nije uspio. Očito je da ga ona uopće nije vidjela. Na toj cesti kojom se kretao nije bio postavljen nikakav znak, a misli da ga nema ni sada. To je vozilo došlo s njegove desne strane. Tužitelj navodi da inače on živi u neposrednoj blizini tako da se po toj cesti kojom se kretalo to drugo vozilo vozi barem 10 puta dnevno, radi čega mu je poznato da je prije prometne nezgode na toj cesti kojom se kretalo to drugo vozilo, postojao znak "Stop", ali ga toga dana kada je bila prometna nezgoda tamo nije bilo, a isto mu je poznato da je i nakon toga tamo bio postavljen znak "Stop". To je bilo poznato i policajcu koji je radio zapisnik na očevidu jer se on svakodnevno šeće tamo sa svojim psićem kada ide u šetnju. Kamion je poslije nezgode bio u voznom stanju te ga je odvezao svojoj kući i tamo ga parkirao. Prijavio je štetu Adriatic osiguranju, a to je osiguranje vozačice koje se zabila u kamion. Također je pozvao majstora da dođe pregledati vozilo radi popravka istog, a obzirom da se radi o kamionu marke Renault niti jedna radiona nema rezervne dijelove na skladištu, već se moraju naručivati po potrebi. Taj kamion je stajao kod njega na dvorištu još tjedan dana, time da on više nije s njime izlazio na cestu jer nije bio za prometovanje obzirom na oštećenje. Kada su došli prvi dijelovi, odvezao ga je u radionicu. Popravak je trajao oko dva mjeseca, ako ne i više. U više navrata je plaćao taj popravak automobila, a ukupan iznos je bio oko 35.000,00 kuna. Taj kamion koristi u svakodnevnom radu i ima određene ugovore za prijevoz robe sa firmama, a prevozi od zaštitne opreme na radu pa sve do prehrane. Za svo vrijeme dok je kamion bio na popravku on ga nije mogao koristiti u svoje poslovne svrhe. Nema zamjensko vozilo jer ima ukupno 4 kamiona i svaki kamion ima svoj raspored prema zaključenim ugovorima. Naravno da je za to vrijeme imao i smanjen prihod obzirom da jedan kamion nije bi u funkciji tako da su se klijenti morali snaći kod drugog prijevoznika jer on nije mogao isporučiti robu na vrijeme i u rokovima koji su bili unaprijed određeni. Majstoru je rekao da mu je popravak hitan, jer je postojala opasnost da ga drugi prijevoznici jednostavno istisnu iz konkurencije ili da mu klijenti naplate penale, a on je bio korektan te mu je rekao da će što se njega tiče odmah čim dođu dijelovi početi s popravcima, međutim najdulje se čekala "štanga" tzv. tranverza koja drži prvi kraj i nalazi se ispod branika jer se to mora naručiti direktno od proizvođača jer se to vrlo rijetko i traži. Svi ostali dijelovi za zamjenu su došli brzo i to je bio osnovni uzrok što je popravak trajao tako dugo. Pitao je i ovlaštenu servis Renaulta u Čakovcu za popravak tog vozila, a oni su mu rekli da ga za limarski dio mogu primiti tek za tri mjeseca

najranije, a dijelovi se mogu naručivati samo preko ovlaštenih radionica te je tako onda došao i do ovog lakirera koji je popravljao vozilo. Ima 4 kamiona i 4 stalna vozača, uključujući i njega kao vozača, za te kamione koji imaju svoj dnevni raspored i koji izvršavaju obvezu prema rasporedu. On najčešće upravlja ovim vozilom koje je doživjelo tu nezgodu. Nije imao mogućnosti reorganizirati poslovanje na način da bi drugi kamioni preuzeli obveze ovog kamiona koji je bio izvan prometa, a to iz razloga jer su kamioni radili na različitim lokacijama pa to nije bilo moguće. Isto tako nije postojala nikakva mogućnost iznajmiti drugi kamion jer svatko tko ima kamion s njime radi i nitko ga ne iznajmljuje. Isto tako nije bilo mogućnosti da bi se rokovi u prijevozu robe mogli pomaknuti jer sve ima svoj ustaljeni tijek i roba se mora isporučiti na vrijeme, a ne sa odgodom. Ugovori se za prijevoz robe sklapaju unaprijed i ugovorima je određeno da svakog dana određeni kamion bude u određeno vrijeme na utovaru da bi se roba mogla odvesti na neku adresu. Sve svoje poslove koje jedan kamion obavi fakturiraju se određenoj firmi nakon 15 dana ili nakon 30 dana. Za vrijeme dok je taj kamion bio na popravku, on nije vozio, ali je obavljao druge poslove što se tiče održavanja, papirnate dokumentacije i ostaloga. U situacijama kada se tako dogodi da određeni kamion nije u voznom stanju iz nekog razloga, pribjegava se tome da se zatraži drugi poduzetnik koji će obaviti posao umjesto tebe i to mu se uredno plati. Stvar je dogovora hoće li tog drugog poduzetnika angažirati firma koja traži uslugu ili on, međutim, u svakom slučaju je njemu isplativije da ga angažira firma koja traži uslugu prijevoza jer bi njemu to bilo puno skuplje jer bi morao platiti koliko god bi on rekao. Firmi s kojom ima ugovor je on jeftiniji jer radi na dnevnoj bazi, a ukoliko se ovakva iznenadna situacija dogodi, tada prijevoznici ocjenjuju i formiraju svoju cijenu koja je naravno viša. Nije obveznik PDV-a, a ovaj kamion se vodi u knjizi njegove dugotrajne imovine. U knjigovodstvu vjerojatno postoje neki račune koje je plaćao za popravak ovog vozila, osim onog iznosa kojeg je plaćao gotovinski na ruke majstoru. Misli da je koristio odbitak od PDV-a za te račune koje je platio.

11. Svjedok Josip Haramina je iskazao da je obavljao policijski očevid s kolegom Miljenkom Vidovićem. Fiksirali su pronađene tragove. Kamion je bio pomaknut na lijevu stranu kod ugibališta, gledajući prema smjeru Orehovice. Automobil je zatečen na raskrižju, ali je i on bio pomaknut, kako bi se mogao odvijati promet. U trenutku nesreće na spornom mjestu nije bilo prometne signalizacije te je na raskrižju vrijedilo pravilo desne strane.

12. Prometnim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dipl. ing. Igoru Jakopliću utvrđeno je da je prilikom štetnog događaja došlo do nezgode na nepravilnom trokrakom raskrižju županijske ceste ŽC-2164 i nerazvrstane ceste prema naselju Kolenica u Brestovcu Orehovičkom, kod kbr. 20 G, kad je teretno vozilo Renault reg. oznake KR 2001-JM koje se kretalo županijskom cestom od jugoistoka prema sjeverozapadu sredinom čeonog dijela udarilo prednji desni bočni dio osobnog vozila osiguranika tuženika Volkswagen reg. oznake KR 419-JH koje je u raskrižje ušlo po nerazvrstanoj cesti iz smjera sjeveroistoka s namjerom skretanja u raskrižju u lijevo prema jugoistoku.

12.1. Brzinu kretanja teretnog vozila tužitelja tehničkim načinima nije moguće utvrditi na temelju utvrđenih tragova, a prema nađenim oštećenjima ista je u trenutku sudara iznosila oko 20 km/h. Ako uvažimo da je tužitelj na opasnost reagirao u najranijem

mogućem trenutku, tada slijedi da se prije nezgode kretao brzinom od oko 34 km/h. Sudarna brzina osobnog vozila osiguranika tuženika se kretala u području 0-5 km/h, a točnu brzinu prije sudara nije moguće utvrditi jer za to nema tragova.

12.2. Tužitelj je u konkretnoj situaciji opasnost mogao uočiti kad je bio udaljen za oko 31,1 metar od mjesta sudara. U slučaju da je odmah započeo s forsiranim kočenjem u tom vremenskom periodu bi uspio zaustaviti vozilo da se prije nezgode kretao brzinom od najviše 30 km/h.

12.3. U vrijeme nezgode na raskrižju nije bilo postavljenih prometnih znakova koji bi regulirali redoslijed prolaska vozila kroz raskrižje. Tužitelj nije imao mogućnost pri nailasku na mjesto nezgode uočiti da nailazi na raskrižje na kojem nema prometnih znakova koji reguliraju prednost prolaska, tako da proizlazi da ničim nije uzrokovao nezgodu, niti ju je mogao spriječiti.

12.4. Osiguranica tuženika je mogla pravovremeno uočiti da nailazi na raskrižje s cestom bitno veće širine, s izvedenim izdignutim nogostupom s jedne strane kolnika, s označenom središnjom punom crtom, cestom predviđenom za veću gustoću i kapacitet prometa, uz mogućnost ostvarivanja većih prosječnih brzina kretanja vozila od ceste po kojoj se do tada kretala, tako da je imala mogućnost uočiti da se uključuje na kolnik ceste koja je u prometno tehničkom smislu cesta veće važnosti.

12.5. Vještak nije imao primjedbi na utvrđen opseg štete na teretnom vozilu tužitelja od strane tuženika. Na teretnom vozilu Renault nije nastala ekonomska totalna šteta jer visina troška popravka nije premašivala 75% vrijednosti neoštećenog teretnog vozila. Visina troška popravka prema cijenama dijelova kod ovlaštenih koncesionara za Renault teretna vozila na dan utvrđivanja štete i satnici od 40,00 EUR-a je iznosila oko 1.268,10 EUR-a, što je s uključenim PDV-om po stopi od 25% iznosilo 1.585,135 EUR-a.

13. Prometni vještak dipl. ing. Igor Jakoplić na glavnoj raspravi je iskazao da je opseg štete utvrđen po tuženiku u cijelosti podudaran s priloženim fotografijama uz tužbu. Vezano na prigovor radnih sati naveo je da Audateks program radne sate povlači iz baze proizvođača koji su jedini izmjerili koliko je radnih sati za koju radnju na kojem vozilu potrebno. Međutim, ako bi među strankama bilo nesporno da je za popravak bilo potrebno 3 radna sata, tada je izračunatu visinu štete potrebno uvećati za 76 EUR plus PDV što sveukupno iznosi 95 EUR. Ako je to sporno, onda ostaje kod 1,1 sata kako je to utvrdio u pisanom nalazu i mišljenju. Tapetarskih poslova nije bilo, a razlika od 1 do 2 sata u praksi se može razlikovati samo zbog nepredviđenih dodatnih poteškoća u izvođenju radova npr. zbog korozije koja se pojavila tijekom eksploatacije vozila ili zbog zaglavljenja dijelova pri deformaciji i sl. S prometnotehničke osnove ili aspekta smatra da je osiguranica tuženika trebala prepoznati da se uključuje na cestu veće prometne važnosti, dakle, na cestu s prednošću prolaza. To je bilo uočljivo prema građevinskotehničkim elementima kolnika koji prolazi raskrižjem i prema horizontalnoj signalizaciji ceste s prednošću prolaza, kao i bogatijem poprečnom profilu glavne ceste koji sadrži i nogostup i centralne trake.

14. Uvidom u presudu ovoga suda, Prekršajnog odjela, poslovni broj Pp P-954/2020-14 od 7. svibnja 2021. utvrđeno je da je Marijan Jakuš-Mejarec, kao okrivljenik oslobođen od optužbe temeljem čl. 182. toč. 2. Prekršajnog zakona, da bi 21. srpnja 2020. u 18,00 sati u mjestu Brestovec Orehovički kod kbr. 20, u raskrižju županijske ceste br. 2164 i nerazvrstane ceste prema predjelu "Kolenice", općina Bedekovčina, upravljajući teretnim vozilom N3, marke Renault Midlum, reg. oznake KR 2001-JM, izazvao prometnu nesreću s materijalnom štetom i ozlijeđenom osobom, kolnikom županijske ceste 2164 iz smjera Luga Orehovičkog u smjeru Orehovice, na način da je dolaskom do raskrižja cesta iste važnosti nastavio vožnju ravno, a da prethodno nije propustio osobno vozilo reg. oznake KR 419-JH, kojim je nailazeći njemu s desne strane kolnikom nerazvrstane ceste iz smjera predjela "Kolenice" u smjeru navedenog raskrižja skrećući u lijevo u smjeru Luga Orehovičkog upravljala Antonija Gregurić, već je istoj oduzeo prednost prolaska te je tom prilikom došlo do udara prednjeg dijela teretnog vozila reg. oznake KR 2001-JM u prednji dio lijeve bočne strane osobnog vozila reg. oznake KR 419-JH, zbog čega je Antonija Gregurić zadobila lake tjelesne ozljede, dok je na vozilima nastala materijalna šteta, čime bi počinio prekršaj iz čl. 57. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

14.1. Točno je da je po čl. 57. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj 67/08, 48/10 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, u daljnjem tekstu ZOSPC) propisano da je na raskrižju cesta iste važnosti ili u susretu s drugim vozilom vozač dužan propustiti vozilo koje nailazi s njegove desne strane.

14.2. No, s obzirom na činjenice utvrđene neposrednim opažanjem na spornom raskrižju, u okviru očevida i prometnog vještačenja u ovom predmetu, prema kojima proizlazi da je na licu mjesta bilo uočljivo prema građevinsko-tehničkim elementima kolnika koji prolazi raskrižjem i prema horizontalnoj signalizaciji ceste s prednošću prolaza, kao i bogatijem poprečnom profilu glavne ceste koji sadrži i nogostup i centralne trake, sud smatra da se u konkretnom slučaju bez obzira na činjenicu što su obje ceste prekrivene suvremenim kolničkim zastorom i što na istom raskrižju nije bilo horizontalne prometne signalizacije koja bi nekoj od njih davala prednost prolaza, tuženik u ovim okolnostima ne može osnovano pozivati da osiguranica tuženika nije znala da cesta po kojoj se kretao tužitelj ima prednost prolaska. Tim više što se i u svom iskazu osiguranica tuženika poziva na činjenicu da se vozila po sporednoj cesti i da nije imala dobar pregled na glavnu cestu zbog oranice visokog kukuruza. To je bio i dodatni razlog za pojačan oprez pri nailasku na raskrižje. Činjenicu da se osiguranica tuženika kretala prije štetnog događaja sporednom cestom potvrdila je i svjedokinja Ema Topolovec.

14.4. Tome u prilog govori i pravno shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz rješenja poslovnog broja Rev-3056/2015-2 od 26. ožujka 2019. u odgovoru na postavljeno pitanje ima li županijska cesta veću važnost za promet od nerazvrstane seoske ceste te je li u primjeni čl. 57. st. 1. ZOSPC-a u vezi s čl. 2. istog zakona vozač koji dolazi s nerazvrstanog seoskog puta prije uključivanja u promet na županijskoj cesti dužan propustiti sva vozila koja se kreću tom cestom, naveo da ukoliko je sudionicima u prometu moguće na licu mjesta procijeniti je li neka cesta ona koja ima veću važnost, tada se sudionici u prometu, kao i osobe koje za njih odgovaraju, ne

mogu opravdano pozivati na nepostojanje prometnih znakova ili naredbi ovlaštenih osoba kao razlog za svoje neznanje o tome koja je od dvije ceste glavna, a koja sporedna.

14.5. Zato je osiguranica tuženika imala dovoljno vidljivih elemenata temeljem kojih je trebala procijeniti da je cesta kojom se kretao tužitelj cesta veće važnosti te da je prije uključivanja u promet na toj cesti bila dužna propustiti teretno vozilo tužitelja. Nedvojbeno je postupila protivno čl. 58. st. 1. ZOSPC-a prema kojem se vozač koji se približava raskrižju dužan kretati s pojačanim oprezom koji odgovara prometnim uvjetima na raskrižju. S druge strane, tužitelj nedvojbeno nije imao mogućnost pri nailasku na mjesto nezgode uočiti da nailazi na raskrižje na kojem nema prometnim znakova koji reguliraju prednost prolaska.

14.6. Pritom je sud dosudio 2. tužitelju iznos od 1.680,13 EUR prema usmenom nalazu i mišljenju prometnog vještaka i prema izvidu štete, budući da prema izvidu štete samog tuženika proizlazi da je za popravak vozila bilo potrebno 3 radna sata.

15. U odnosu na tužbeni zahtjev 2. tužitelja za naknadom štete na ime izgubljene zarade, u skladu s čl. 1089. ZOO-a propisano je da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi.

16. Nalazom i mišljenjem financijskog vještaka trgovačkog društva Centra za financijska vještačenja d.o.o. utvrđeno je da izgubljena dobit tužitelja u razdoblju od 21. srpnja 2020. do 1. listopada 2020. temeljem raspoložive dokumentacije, procijenjena zbog nemogućnosti korištenja predmetnog vozila tijekom 72 dana popravka s iznosom od 693,48 EUR.

16.1. Saslušana na glavnoj raspravi – predstavnica Centra za financijska vještačenja d.o.o. – Petra Blašković, iskazala je da u izradi nalaza i mišljenja nije uzela u obzir izjavu Lacuna d.o.o. budući da takva izjava ne predstavlja knjigovodstvenu ispravu te ju kao financijski vještak ne može uzeti u obzir, ali to može cijeniti sud. U nalazu i mišljenju primijenila je metodu prosječnog povrata na imovinu budući je ona bila jedina primjenjiva u odnosu na raspoloživu dokumentaciju tužitelja. Naime, tužitelj se očitovao kako ne raspolaže putnim radnim listovima, ugovorima o prijevozu ili drugom evidencijom iz kojeg bi bilo moguće direktno utvrditi prihode ostvarene korištenjem točno konkretnog vozila. Procjena dnevnog doprinosa izračunata je na temelju podataka koje je tužitelj evidentirao u svojim poslovnim knjigama s time da osim što se predmetnim vozilom ostvaruju prihodi, za isto to vozilo generiraju se i pripadajući troškovi koje treba uzeti u obzir i koje je uzela u obzir. Podatak od 72 dana za svoje izračune crpila je iz tužbe budući da u tužbi stoji da je sporno razdoblje za ovaj vid štete od 21. srpnja 2020. pa do 1. listopada 2020. Nije ulazila u to postoji li dokument koji se odnosi baš na cjelokupno navedeno razdoblje. Ukoliko je za popravak bio potreban jedan radni dan, tada bi procijenjeno izgubljena zarada iznosila 72,57 kn odnosno 9,63 EUR.

17. Sud je u cijelosti prihvatio sve nalaze i mišljenja vještaka jer su iste izradili detaljno, argumentirano i stručno, a oni na čije su nalaze i mišljenja izjavljeni prigovori, iste su obrazloženo otklonili.

18. U čl. 1089. st. 2. ZOO-a je propisano da se visina naknade imovinske štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, osim slučaja kad zakon određuje što drugo. Nadalje, čl. 1090. ZOO-a je propisano da će sud uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročenja štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

18.1. Predmetna šteta prosuđuje se prema odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, u daljnjem tekstu: ZOOP) i taj zakon je u odnosu na dospijeće naknade obveze štete od strane osiguravajućeg društva *lex specialis* u odnosu na ZOO.

18.2. Pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem. Izmakla korist je neostvarena imovinska vrijednost koja bi prema redovnom tijeku stvari ili okolnostima konkretnog slučaja bila ostvarena da nije bilo štetnog događaja. Tuženik tijekom trajanja postupka osporava postojanje odgovornosti za naknadu izmakle koristi ističući da je tužitelj mogao eventualno dogovorene poslove obaviti drugim vozilima. U odnosu na ovaj dio zahtjeva bilo je potrebno dokazati da bi vozilo u tom razdoblju bilo korišteno za prijevoz i da bi se ostvarila određena dobit.

18.3. Sadržaj izjave trgovačkog društva Lacuna d.o.o. potvrđuje da je 2. tužitelj za to društvo obavljao poslove prijevoza robe za unaprijed dogovorene relacije prema njihovim potrebama. Zbog privremenog kvara na kamionu u periodu od 22. srpnja 2020. do 15. listopada 2020. prijevoznik nije bio u mogućnosti za njih obavljati usluge prijevoza u punom kapacitetu te su bili primorani uzimati druge vanjske prijevoznike umjesto njih. Zbog toga je ovaj prijevoznik u spornom razdoblju izgubio posao u vrijednosti od 400,00 EUR za srpanj, 3.000,00 EUR za kolovoz, 2.000,00 EUR za rujan te 600,00 EUR za listopad. Popravkom kamiona nastavili su redovno pružati usluge prijevoza u punom kapacitetu prema potrebama Lacuna d.o.o.

19. Visina imovinske štete na vozilu tužitelja utvrđena je temeljem nalaza i mišljenja prometnog vještaka, dok je visina izgubljene zarade (dobiti) utvrđena temeljem nalaza i mišljenja financijskog vještaka. Iznose izgubljene zarade prema izjavi Lacuna d.o.o. sud nije uzeo u obzir, budući da je od strane stručne osobe – financijskog vještaka, nedvojbeno izračunat iznos naknade ovog vida štete, uvažavajući sve troškove kojima podliježe.

20. U odnosu na zahtjev 2. tužitelja za isplatom izgubljene zarada odnosno dobiti, sud je prihvatio nalaz i mišljenje financijskog vještaka o visini ovog vida štete te je 2. tužitelju dosudio iznos od 693,48 EUR, time da sud smatra da se i vrijeme koje je bilo potrebno za čekanje nabave dijelova koje je bilo potrebno za popravak također vrijeme tijekom kojeg je 2. tužitelj gubio zaradu. Da je doista bilo potrebno određeno vrijeme za nabavku dijelova teretnog vozila potvrđuje i sadržaj iskaza svjedoka Mladena Hercega, koji je obavljao popravak teretnog vozila 2. tužitelja i nabavu dijelova.

17. Neimovinska šteta 1. tužitelju nije dokazana u osnovi ni visini, a tužitelj je odustao od prijedloga za izvođenjem dokaza medicinskim vještačenjem, time da u spis nije bila dostavljena bilo kakva medicinska dokumentacija.

18. Prema čl. 12. st. 4. ZOOP-a propisano je da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete u roku iz st. 1. tog članka oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamata i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Takav pravni stav izražen je i u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 2026/2016-2, a isto tako i u odlukama broj Rev 550/2014 od 18. studenoga 2015., Rev 934/2014 od 5. travnja 2017. U konkretnom slučaju temeljem naprijed citirane odredbe čl. 12. st. 4. ZOOP-a 2. tužitelju pripada zakonska zatezna kamata od dana 1. listopada 2020. kao dana popravka vozila, a što je svakako nakon dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

18.1. Naknada štete po osnovi izgubljene zarade predstavlja novčanu imovinsku štetu te zatezne kamate na tu štetu teku od nastanka štete, odnosno kada su dospjeli pojedini iznosi zarade. To je u skladu s općim pravilom iz čl. 1086. ZOO-a. Kako je šteta po osnovi izgubljene zarade (dobiti) već nastala na dan 1. listopada 2020., to je i taj zahtjev za zateznom kamatom osnovan.

18.2. Tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a i čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a.

19. Prigovor zastare nije osnovan, budući da se štetni događaj dogodio 21. srpnja 2020. te je tužba podnesena sudu 20. srpnja 2023. Trogodišnji zastarni rok za tražbinu naknade štete iz čl. 230. ZOO-a u tom razdoblju još uvijek nije protekao.

21. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 2. u vezi s čl. 155. ZPP-a. Budući da su stranke zastupane po punomoćniku koji je odvjetnik, to je parnični trošak odmjeren u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23).

22. Tužitelj Marijan Jakuš – Mejarec nije uspio u parnici pa je po čl. 154. st. 1. ZPP-a dužan naknaditi tuženiku parnični trošak s obzirom na vrijednost predmeta spora koja se odnosi na tužbeni zahtjev toga tužitelja jer je u odnosu na ovoga tužitelja (kao fizičku osobu) tuženik u cijelosti uspio u parnici.

22.1. Parnični trošak tuženika u odnosu na 1. tužitelja obuhvaća trošak sastava odgovora na tužbu (tbr. 8/1 – 50 bodova), trošak sastava podneska od 26. veljače 2024. (tbr. 8/1 – 50 bodova) i zastupanje na pet ročišta glavne rasprave 27. veljače 2024., 23. rujna 2024., 4. studenoga 2024., 9. rujna 2025. i 22. rujna 2026. (tbr. 9/1 – po 50 bodova), što ukupno iznosi 350 bodova ili 700,00 EUR. PDV na taj iznos jest 175,00 EUR, odnosno ukupno 875,00 EUR.

23. Kako je 2. tužitelj Jakuš – Mejarec d.o.o. djelomično uspio u parnici, prema čl. 154. st. 2. ZPP-a propisano je da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je saka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela,

nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu (no, tuženik se usprotivio djelomičnom povlačenju tužbe te je sud bio dužan odlučivati o prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu), vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

24. 2. tužitelj je kvantitativno uspio u parnici sa 29,14% (2.373,61/ 8.145,30), a tuženik je tijekom cijelog postupka osporavao osnove tužbenog zahtjeva (100%). Omjer postotaka 100 i 29,14 podijeljeno s 2 daje iznos od 64,57%. Oduzimanjem uspjeha tužitelja od 64,57% od tuženikovog uspjeha u postupku (35,43%) dobiva se iznos od 29,14% uspjeha 2. tužitelja u postupku te mu je u tom omjeru dosuđena naknada parničnog troška.

24.1. Parnični trošak 2. tužitelja obuhvaća trošak sastava tužbe (tbr. 7/1 – 100 bodova), trošak sastava podnesaka od 22. veljače 2024., 17. svibnja 2024., 12. ožujka 2025. (tbr. 7/1-100 bodova), trošak sastava podneska od 7. srpnja 2026. (tbr. 8/4 – 25 bodova), trošak zastupanja na ročištima 27. veljače 2024., 23. rujna 2024., 4. studenoga 2024., 9. rujna 2025. i 22. rujna 2026. (tbr. 9/1-100 bodova) te zastupanje na očevidu 27. listopada 2023. (tbr. 9/7 – 100 bodova), što ukupno iznosi 1.025,00 bodova. Računajući vrijednost jednog boda od 2,00 EUR, isti trošak iznosi 2.050,00 EUR. No, kako je 2. tužitelj uspio u parnici s 29,14%, to mu pripada razmjerno umanjeni parnični trošak u iznosu od 597,37 EUR. PDV na taj iznos jest 25% što iznosi 149,34 EUR, odnosno ukupno iznosi 746,71 EUR.

24.2. 2. tužitelju je priznat trošak kojeg je uplatila pravna osoba 2. tužitelja (a ne i fizička osoba 1. tužitelj) i to trošak prometnog vještačenja u iznosu od 400,00 EUR, trošak pristupa prometnog vještaka na ročište u iznosu od 114,03 EUR, trošak financijskog vještačenja u iznosu od 300,00 EUR i trošak dolaska financijskog vještaka na glavnu raspravu u iznosu od 108,00 EUR, što ukupno daje iznos od 922,03 EUR i to u cijelosti, jer su isti bili potrebni bez obzira na uspjeh 2. tužitelja u parnici.

24.3. Trošak sudske pristojbe na tužbu iznosio je 63,95 EUR, a na presudu sudska pristojba iznosi 201,45 EUR, no razmjerno uspjehu 2. tužitelja u parnici priznat mu je trošak sudskih pristojbi u iznosima od 18,64 EUR i 58,70 EUR, a što je u cijelosti unutar iznosa zatraženih troškovnikom. Prema tome, ukupni parnični trošak 2. tužitelja iznosi 1.746,08 EUR.

25. Na tako dosuđeni iznos parničnog troška 2. tužitelju i tuženiku pripada i zatezna kamata od dana presuđenja pa do isplate temeljem čl. 29. ZOO-a i čl. 151. st. 3. ZPP-a.

26. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zaboku 8. listopada 2026.

Sutkinja

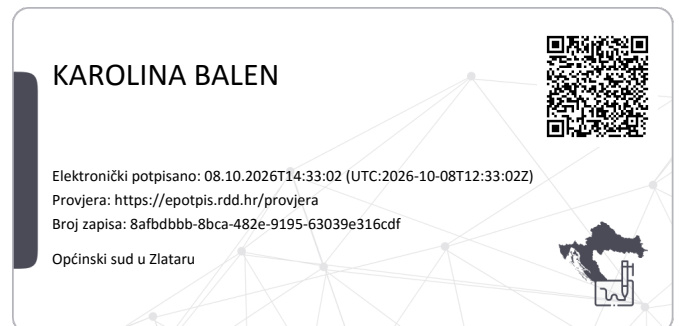
Karolina Balen

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 dana, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa presude.

Dostaviti:

1. Odvj. Blaženka Musulin, Zagreb, uz rješenje o pristojbi na presudu
2. Odvj. Ivana Štih, Zagreb
3. eOglasna ploča suda

Broj zapisa: **9-3088e-5d5d9**

Kontrolni broj: **0d5d3-e0ecb-48885**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.